

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 89:**Forslag til lov om bioanalytikere.**

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 6/2 2002. Første behandling 1/3 2002. Betænkning 3/4 2002. Anden behandling 16/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 42:**Forslag til lov om ændring af lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling. (Revision).**

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 9/1 2002. Første behandling 22/1 2002. Betænkning 11/4 2002. Anden behandling 16/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 68 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 45 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 92: Forslag til lov om beskatning af rederivirk-somhed (tonnageskatteloven).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 6/2 2002. Første behandling 21/2 2002. Betænkning 10/4 2002. Anden behandling 16/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Jacob Buksti (S):**

Socialdemokratiet har forgæves forsøgt at få regeringen i tale om en bred løsning af rederierhvervets vilkår. Det har ministeren og regeringen ikke ønsket.

Det er også sådan, at vi forgæves har forsøgt at få skatteministeren til at svare på de spørgsmål, vi har stillet. Under andenbehandlingen stillede jeg spørgsmål, men vi løb ind i tavshedsens mur. Skatteministeren sidder og konkurrerer med andre ministre i regeringens stilleleg, og der er alvorlig konkurrence om, hvem der går af med sejren.

Derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til skatteministeren: Vil skatteministeren ikke gerne her redegøre for, hvorfor regeringen gennemfører en lovgivning, som har til formål at sikre mod udflagning, når det er sådan, at der indgår bestemmelser, som gør det muligt gradvist at bringe sig fri af de udskudte skatter og dermed gradvis præmiere udflagning?

For det andet: Hvordan kan det være, at regeringen i en lov som denne bringer en fuldstændig firkantet opfattelse af skattestoppet ind, hvor det jo drejer sig om, at man går fra en sel-

skabsskat, som er sat i procenter, til en tonnageskat, som man fastlåser i kroner og øre? Hvordan kan det være, at man vil gennemføre en ordning, som svarer til, at man sagde, at mennesker i det her land ikke kan komme til at betale mere i indkomstskat i kroner og øre næste år, uanset om de tjener mere?

Og endelig: Hvordan kan det være, at denne lovgivning skal gælde for regnskabsåret 2001, når det er sådan, at hele ideen er, at det skal være fremadrettet? Regnskabsåret 2001 er jo netop afsluttet.

Vi har forgæves forsøgt at få regeringen i tale. Vi har forsøgt at få brede løsninger. Det har regeringen ikke ønsket, og jeg kan derfor ikke lade være med at citere fra en meget omtalt grundlovstale fra sidste år, 5. juni, holdt af den daværende hr. Anders Fogh Rasmussen; det er den der grundlovstale, hvor der tales om sammen-spisethed og kammerateri og vernetjenester, som vi kan forstå på statsministeren senere var møntet på mønsterkommunen Farum, og det drejer sig om blokpolitik:

»Hvad skal det tjene til? Var det ikke bedre, at vi slog kræfterne sammen om at løse opgaverne i stedet for at grave grøfter? Jeg tror, at befolkningen har en forventning om, at vi tager praktisk fat på at løse f.eks. problemerne med ventelisterne.

Det liberale menneskesyn deler ikke befolkningen op i »Der er dem, og der er os«. I Venstre arbejder vi for alle i samfundet. Vi vil ikke splitte, men samle. For vi ved, at vi bedst løser hverdagens opgaver ved at gøre det i fællesskab.

Venstre lægger op til et bredt samarbejde. Det vil vi også gøre efter et valg, hvis vi danner en borgerlig regering. Jeg tror på, at store reformer bliver mest holdbare, hvis der står et bredt flertal bagved.«

Kl. 9.10

Hvorfor har regeringen og ministeren overhovedet ikke været villige til at høre på os i denne sag? Hvordan kan det være, at man taler om bredt samarbejde, når det, man laver, er blokpolitik af værste skuffe til ugunst for dansk skibsfart? Hvordan kan det være, at mange års brede flertal til gavn for dansk skibsfart nu skal brydes? Hvordan kan det være, at man overhovedet ikke har været interesseret i nogen dialog? Er det, fordi det her forslag er så svært, så man kan tvivle på, at ret mange overhovedet har forstået, hvad det handler om?

Kristian Jensen (V):

Nu skal jeg nok undlade at svare på de konkrete spørgsmål til skatteministeren. Jeg vil bare komme med en kort kommentar.

Når man lytter til hr. Jacob Buksti, må man bare sige, at hykleriet kender ingen grænser. Når jeg nu bliver beskyldt for, at regeringen ikke vil lytte og bare vil tromle ting igennem, kan jeg spørge: Hvor kort hukommelse tror hr. Jacob Buksti egentlig, befolkningen har? Tror hr. Jacob Buksti ikke, at befolkningen kan huske tilbage til foråret 1998, hvor den daværende regering præsenterede sin pinsepakke den 2. juni, hvori der lå 19 lovforslag? Der blev fremsat 19 lovforslag fra den 2. juni og fremefter, og vi havde 24 dage til at behandle dem.

Hvilket resultatet kom der ud af de her 19 lovforslag? Jo, de 17 af lovforslagene blev vedtaget med et meget, meget snævert flertal. 17 af lovforslagene blev nemlig vedtaget med kun de daværende regeringspartier og den yderste venstrefløjs stemmer. Det er baggrunden for, at hr. Jacob Buksti nu kommer og siger, at det er for dårligt, at vi ikke søger brede flertal.

Vi har søgt at få det bredest mulige flertal for de lovforslag, vi har fremsat, men når regeringspartierne møder en mur af uinteresse for at få det bedst mulige resultat igennem, er det klart, at så gør vi som tidligere, så gennemfører vi mest muligt af den politik, regeringspartierne står for.

Jeg synes, at hr. Jacob Buksti må anerkende, at det har den tidligere regering gjort i langt højere grad, end vi har. Den tidligere regering har i langt højere grad sikret et ret omfattende indgreb i skattepolitikken med bare en enkelt stemmes flertal, og den anklage om at føre blokpolitik er så sandelig en anklage, som i langt højere grad var berettiget under den tidligere regering end under den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne anbefale hr. Kristian Jensen at gå hjem og læse manuskriptet til den daværende hr. Anders Fogh Rasmussens grundlovstale, for så vil hr. Kristian Jensen nemlig kunne konstatere, at alt det, hr. Kristian Jensen står heroppe og siger, falder til jorden, for det, som statsministeren, den daværende hr. Anders Fogh Rasmussen, sagde, var netop en reaktion mod det, som hr. Kristian Jensen står og siger. Der står nemlig:

»Vi ser også stadig flere eksempler på socialistisk blokpolitik i Folketinget. Socialdemokra-

terne satser tydeligere på at bruge Enhedslisten og SF til ren venstrefløjspolitik.«

Hele pointen er, at det, statsministeren står og siger her, er, at det vil de borgerlige ikke gøre. Derfor er det jo en tilståelsessag, når det er sådan, at man står og henviser til, at du er dum, og det kan du selv være.

Præcis her var man ren i tanke, ord og handling. Her står jo netop, at man i modsætning til den tidligere regering ikke vil føre blokpolitik. Så er det da topmålet af hykleri, eller også skyldes det, at man ikke er klar over, hvad der er blevet sagt, at stå og sige, at vi har ført blokpolitik, når det, der blev sagt, var, at det ville man i modsætning til den tidligere regering ikke gøre.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er simpelt hen ikke rigtigt, når hr. Kristian Jensen her fra talerstolen giver udtryk for, at vi ikke har søgt bredest mulige politiske løsninger i denne her sag. Det er simpelt hen ukorrekt.

Sagen har været forhandlet på utallige møder i Skatteudvalget. Vi har haft skatteministeren i samråd for at forsøge at få svar på de spørgsmål, der har været stillet. Det lykkedes ikke. Der har derefter været forhandlinger med skatteministeren, hvor man har påpeget de problemer, der påpeges her. Men skatteministeren har jo været fuldstændig indstillet på, at den her sag skulle igennem. Derfor er det simpelt hen ukorrekt, når hr. Kristian Jensen siger, at man ikke har søgt at få et bredt flertal for sagen. Man har for søgt alle muligheder, alle muligheder.

Kl. 9.15

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det socialdemokratiske hykleri fortsætter jo, når man bliver ved med at tale om, at man i den her regerings tid kun fører blokpolitik, når det netop var, hvad man tydeligt kunne se var tilfældet efter det forrige valg, hvor den daværende SR-regering ikke bare tromlede en lang række love igennem på kun 24 dage, men også havde arbejdet på det i skjul på forhånd, uden at man overhovedet havde nogen som helst interesse i at forhandle.

Vi har både forhandlet, og vi har snakket med flere partier om den her sag. Men vi må erkende, at vi ikke er enige med Socialdemokratiet. Vi er ikke enige i de ændringsforslag, der er blevet stillet. Det kom også til udtryk under andenbehandlingen, da vi stemte ændringsforslagene

ned. Og så kan det altså ikke undre, at vi ønsker at få gennemført mest muligt af vores lovgivning.

Men det var ikke et fait accompli, det var ikke noget, der var lagt frem og lagt fast på forhånd, som det var under den tidligere regering, hvor pinsepakken jo var en lukket aftale. Det var »take it or leave it«, forhandlet på plads med den yderste venstrefløj og tromlet igennem med kun en enkelt stemmes flertal i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er da fuldstændig ufatteligt, at fordi man her fra Folketingets talerstol påpeger nogle synspunkter, så kan hr. Kristian Jensen ikke komme længere end det dér VU-snak om, at det er hykleri. Det er da fuldstændig uhørt, at man her fra Folketingets talerstol forsøger at rejse en debat om nogle problemstillinger, der tilfører specielt skibsfarten store beløb, og så er det eneste svar: hykleri. Er det virkelig en måde at forhandle på her fra Folketingets talerstol? Er man da virkelig ikke kommet længere?

Så lad mig sige til det med, at »det var lagt frem sådan, at man kunne forhandle om det«: Ja, men man gennemførte det, man lagde frem. Der var jo ikke plads til ændringer. Selv om vi sad herude i mødelokalerne bagved og talte med skatteministeren for at få en ordening på denne sag, så ville skatteministeren ikke. Det er jo det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det nytter altså ikke noget, at hr. Kristian Jensen gør det her til et spørgsmål om, hvorvidt den tidligere regering førte blokpolitik eller ej. Hele pointen i den nuværende statsministers, dengang hr. Anders Fogh Rasmussens grundlovstale var jo netop, at i modsætning til det, han mente den tidligere regering gjorde, så ville den her regering ikke føre blokpolitik. Det er det, der står i talen.

Og at der skulle have været dybtgående forhandlinger om tonnageskatteloven, det har jeg i hvert fald ikke opfattet. Vi har haft ét møde med skatteministeren – efter at vi i øvrigt kunne læse i avisen, at han var blevet enig med Dansk Folkeparti – og her påpegede vi alle disse mange problemer, vi mener der er, hvorefter skatteministeren sagde, at det ville han gå hjem og tænke over.

Det eneste, vi kan konstatere, er, at der ikke er kommet noget som helst ud af tankevirkomheden. Det, som gennemføres, er fuldstændig det, som lå på bordet fra starten. Det er urimeligt at komme og sige, at der her er tale om forhandlinger og vilje til bredt samarbejde. Det har der overhovedet ikke været tale om, og det kan man lige så godt tage ansvaret for.

Så håber jeg, at man, når man trykker på den grønne knap, ved, hvad det er, man stemmer for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes bare, jeg ville bemærke med hensyn til debatten mellem hr. Jacob Buksti og hr. Kristian Jensen, at det, der var problemet under den tidligere regering, var ikke, at den førte blokpolitik, men at den i en lang række meget tunge sager lod sin politik diktere af Venstre og De Konservative for at indgå alle disse brede forlig, som den gjorde.

Det, der adskiller den nuværende regering fra den tidligere regering, er, at den konsekvent i alle de tunge sager fører blokpolitik og baserer sig på et flertal sammen med Dansk Folkeparti.

Jeg siger bare det her, for at der ikke skal være rod i den historiske beskrivelse af, hvordan forholdene er. Der var en regering, som i alt væsentligt ikke førte blokpolitik. Enhedslisten ville gerne have haft, at den i langt højere grad havde baseret sig på venstrefløjens mandater, men det gjorde den ikke. Så jeg synes bare, for at debatten ikke skal tegne et forkert billede af, hvad der rent historisk foregik, at jeg så ville komme med den her korte bemærkning.

09.20

Formanden:

Vi går videre i tredjebehandlingen af beskatning af rederivirkomhed. Hr. Aage Frandsen har også bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I stedet for en hel masse bortforklaringer synes jeg, hr. Kristian Jensen bare åbent skal sige til Socialdemokratiet, som har været villig til at forhandle – det har vi sådan set også været, men vi er bare aldrig blevet indbudt: Jamen regeringen har et flertal, den har nogle interesser, den gerne vil varetage. Det er rederivirkomhedernes interesser, det er ikke rederierhvervets interesser,

men det er virksomhedernes interesser, og derfor vil Venstre gøre dette.

Det er ærlig snak at sige, at de har nogle bestemte synspunkter og nogle interesser, de varetager. Vi har nogle helt andre interesser, vi varetager, og når man har sådan nogle meget præcise klassebestemte synspunkter, som mennesker har, kan man da ikke forhandle med Socialdemokratiet, som så varetage mere brede interesser. Så enkelt er det.

Men jeg vil stadig væk gerne sige: Vi ville godt have talt med regeringen om tonnageskatten. Vi har udtrykkelig sagt, at vi er tilhængere af princippet, men vi er ikke tilhængere af at aflevere en helt masse penge kritikløst til A.P. Møller og andre. Det vil Venstre.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Når hr. Jacob Buksti nævner, at der har været en forhandling med skatteministeren, kan jeg sige, at det er da et enormt fremskridt i forhold til pinsepakken, hvor der mig bekendt ikke var forhandlinger mellem den daværende skatteminister og Venstre, i hvert fald ikke forud for fremsættelsen, hvor der jo var en aftale med den daværende venstrefløj om en fremsættelse, hvor tingene var forhandlet på plads på forhånd.

Jeg er ret tryk ved, at når denne folketings-samling er overstået og vi kigger tilbage og prøver at lave en sammenligning af folketingssamlingen nu med den folketingssamling, der var efter valget i 1998, så vil man se, at der i hvert fald på skatteområdet har været et langt bredere samarbejde, langt flere lovforslag, der er vedtaget hen over midten, end der var i den folketingssamling, der var efter valget i 1998.

Så jeg er sikker på, at både vælgerne og de interesserede, der måtte være, som går tilbage og ser på folketingssamlingen i 1998, vil kunne se, at den nuværende regering i langt højere grad end den tidligere har villet og har fået det brede samarbejde.

Så skal jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at hr. Keld Albrechtsen slet ikke skal være så beskeden med hensyn til sin indflydelse. Jeg er sikker på, at mange af hr. Keld Albrechtsens venner i Enhedslisten vil være stolte over den indflydelse, der har været, især på pinsepakken, og jeg er ret sikker på, at mange af borgerne er glade for, at hr. Keld Albrechtsen ikke længere har den indflydelse, hr. Keld Albrechtsen tidligere havde.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg ved ikke, hvad det er, hr. Kristian Jensen vil forsøge at forklare Folketinget. Jeg ved det ikke. Det er ikke sandheden.

Sagen var jo, at man lavede et oplæg til skattejusteringer i foråret 1998, og da man var færdig med det oplæg, inviterede man partierne. Man inviterede Venstre, man inviterede den daværende formand for Venstre, hr. Anders Fogh Rasmussen, nu statsminister. Der var forhandlinger i Finansministeriet, og man meddelte fra Venstre, at man ikke kunne deltage i et sådant fællesskab om det oplæg. Man stillede faktisk ikke engang nogen ændringsforslag.

Den daværende formand for Skatteudvalget talte om lovsjusk, fordi det gik hurtigt, imedens samme formand sad til fodbold i Frankrig. Det var det, der foregik på daværende tidspunkt.

Lad mig så sige: Det er jo ikke sådan, at Venstre nu, hvor de har flertallet, har ændret bare ét eneste af de punkter, man fik vedtaget omkring pinsepakken. Det er jo ikke sådan, at der er kommet forslag hverken på det ene eller på det andet skatteområde dér. Intet.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

For at bidrage til den historiske udredning: Hr. Kristian Jensen var også medlem af Folketinget dengang. Til trods for sine unge år kan han ikke helt huske, kan jeg forstå. Den hedder pinsepakken, fordi den blev fremlagt i pinsen. Derefter blev den forhandlet efterfølgende, og det er helt korrekt, som hr. Jens Peter Vernersen beskriver, at partierne var indkaldt til møder, også den daværende formand for Venstre. Vi deltog ikke i de samme møder, men jeg ved, det var tilfældet.

Kl. 9.25

Det er også korrekt, at Venstre overhovedet ikke interesserede sig for noget som helst efterfølgende, fordi der netop på det samme tidspunkt var en stor begivenhed, som havde almen dansk interesse og først og fremmest jo havde interesse for formanden for Skatteudvalget. Derfor gik møderne i Skatteudvalget ekstremt hurtigt på det tidspunkt, og de blev stort set afviklet så lidt som overhovedet muligt.

Det var et helt, helt andet forløb. Her stiller vi ændringsforslag. Det gjorde Venstre slet ikke dengang. Det havde man ikke tid til, fordi den daværende formand for Skatteudvalget havde en hel masse andet at lave.

Det er den historiske udredning af denne sag, bare for at man ikke skal skabe myter. Men den er i øvrigt irrelevant i forbindelse med den her sag.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan godt forstå hr. Kristian Jensens behov for at tale om noget andet end sagen her. Jeg synes bare, det er lidt træls, at man forsøger historieforfalskning i forhold til det, der skete i 1998. Der var gentagne, der var langvarige forhandlinger om pinsepakken med både partiet Venstre og Det Konservative Folkeparti. Regeringen strakte sig særdeles langt.

Og hvis det er sådan, at hr. Kristian Jensen skulle være i tvivl, kan man finde det afsluttende tilbud til Venstre og De Konservative i Folketingstidende. Det husker jeg meget tydeligt, for jeg blev kritiseret af Venstre og De Konservative for fra Folketingets talerstol at meddele det tilbud, Venstre og De Konservative havde fået af den daværende regering.

Derfor må jeg sige til hr. Kristian Jensen: Den form for historieforfalskning, lad være med det, når der er gamle folk på stedet, der kan huske, hvad der er sket.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er netop sådan, at i denne sag bliver Venstre og De Konservative kritiseret for at føre blokpolitik, og derfor fremdrager jeg, at der i foråret 1998 efter præsentationen af den såkaldte pinsepakke blev fremsat 19 skatteforslag, hvoraf de 17 vedrørte pinsepakken, og samtlige 17 – ud over at de i øvrigt blev behandlet på kun 24 dage i Folketingssalen, hvilket er noget hurtigere end den nuværende opposition tillader at den nuværende regering får behandlet sine skatteforslag – blev endda vedtaget med det snævrere mulige flertal, nemlig med venstrefløjen. Derfor er anklagerne om, at den nuværende regering fører blokpolitik, en fuldstændig falsk anklage.

Jeg skal gentage over for hr. Jacob Buksti, at jeg gerne tager en opgørelse, når denne folketingssamling er overstået, og så ser vi, hvilken af de to regeringskonstellationer der på skatteområdet i højest grad har ført blokpolitik, den daværende SR-regering eller den nuværende VK-regering.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det bliver mere og mere ynkeligt, at vi skal stå og høre på en historisk diskussion om pinsepakken, når det, det drejer sig om her, er tonnageskatten. Jeg stillede fire spørgsmål til skatteministeren, nemlig hvordan det kan være, at regeringen har tænkt sig at forære penge væk; hvordan det kan være, at regeringen har tænkt sig at gøre det modsatte af det, man siger man vil, nemlig at indbygge mekanismer, som præmierer udflagning; hvordan det kan være, at man skal gennemføre noget med tilbagevirkende kraft, som i øvrigt skal virke for fremtiden; og hvordan det kan være, at man laver et skattestop, som er fuldstændig fåbeligt i forhold til det her, nemlig at man går fra at veksle fra noget, som er i procent, til noget, som bliver opgjort i kroner og øre.

Det eneste, jeg bare tillod mig at sige, var: Hvordan kan det være, at regeringen ikke har været interesseret i at diskutere det her seriøst? Hvorfor? Det var det, jeg mente. Jeg mener, det er sørgeligt, det er skuffende, og det er kedeligt for dansk skibsfart og for muligheden for at fastholde Danmark som en søfartsnation. Det er jo det, vi alle sammen har haft som udgangspunkt. Vi har signaleret forhandlingsvilje; SF har signaleret forhandlingsvilje, men vi har kunnet læse i avisen, at man på forhånd har været enig med Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Så skal jeg sige igen, som jeg startede med at sige, at jeg ikke vil tage ordet på skatteministerens vegne for at svare på de spørgsmål, hr. Buksti her har stillet – jeg er ret overbevist om, at det skal skatteministeren nok selv komme op at gøre – men jeg ville blot svare på anklagen om blokpolitik. Og jeg glæder mig til, når denne her folketingssamling er ovre, at sætte mig ned sammen med hr. Jacob Buksti og gennemgå skattelovene fra henholdsvis 1998 og 2002 og så se, hvilken af de to regeringskonstellationer der for alvor førte blokpolitik.

Kl. 9.30

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

På baggrund af den debat, der nu har været, vil jeg gerne sige, at jeg mener ikke, vi igen skal påbegynde forhandlingerne fra første færd, også med besvarelse af udvalgs spørgsmål.

Jeg vil kun sige mere principielt, at når hr. Jacob Buksti på den ene side gør vrøvl over, at der er mekanismer, der efter hans opfattelse præmierer udflagning, og på den anden side gør vrøvl over et skattestop, som efter hans opfattelse betyder, at man får det for godt, hvis man bliver i Danmark, savnes der et eller andet i logikken. Den tidligere regering lovede at gennemføre en sådan ordning for tonnageskatten med virkning fra 2001, og det var et løfte, som den nuværende regering overtog og også var parat til at realisere.

Til sidst om disse faktuelle ting, som jeg i øvrigt ikke mener, det tjener noget formål at gå dybere ind i på dette tidspunkt: Jeg vil gerne understrege, at man kan have forskellige opfattelser af denne lovgivning, og jeg respekterer helt, at man politisk har forskellige opfattelser, ingen tvivl om det. Men jeg vil nu alligevel sige, at når denne sag har været finkæmmet og er blevet gennemgået i detaljer i EU og EU's Konkurrenceafdeling, tror jeg, vi kan føle os rimelig trygge ved, at vi her har fået en lovgivning, som ikke er diskriminerende, når det gælder om at leve op til den konkurrence mellem andre søfartsnationer, som vi stiler efter.

Lad mig så slutte med at sige, at uanset disse partipolitiske forskelligheder er jeg i hvert fald tilfreds med og glad for, at der bredt i dette Folketing er en meget klar og positiv indstilling til det danske søfartserhverv. Jeg synes dog, det er lidt ærgerligt, at Socialdemokratiet til trods for de drøftelser, vi har haft, ikke valgte at gå konstruktivt ind i nogle løsningsmuligheder, til trods for at Socialdemokratiet jo inden regeringsskiftet selv havde lagt et forslag på bordet, der svarede meget til det forslag, som nu gennemføres. Men o.k., det er Socialdemokratiets valg. Det beklager jeg, det er der ikke noget at gøre ved, men til gengæld glæder det mig, at også Socialdemokratiet i princippet er tilhænger af, at vi gør en indsats for at bevare Danmark som en skibsværftsnation.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Skatteministeren må meget undskylde, at vi tillader os at rejse spørgsmålene her under tredjebehandlingen.

Skatteministeren mener ikke, det tjener noget formål at gå dybere ind i sagen igen. Jo, det gør det, for vi har aldrig nogen sinde kunnet få skatteministeren til at forholde sig til problemerne, og det gør skatteministeren jo heller ikke nu, og

det er jo dét, det hele handler om. Hvad er der ved en almindelig parlamentarisk diskussion, når det er sådan, at man ikke kan få svar på det, man spørger om?

Så kommer skatteministeren og siger, at EU's konkurrencemyndigheder ikke har sagt, at det er EU-diskriminerende. Jamen der er sådan set ikke nogen af os, der har påstået, at det er det, der er problemet, for det kommer jo sådan set ikke sagen ved.

Vi har været særdeles konstruktive. Vi har spurgt: Hvordan kan det være, at man ikke laver en § 20-regulering af tonnageskatteskalaen? Hvordan kan det være, at man skal have en skattestopmekanisme, som er så firkantet, at det betyder, at man ikke kan komme til at betale mere i skat i kroner og øre, selv om man kommer til at tjene mere? Det er da tåbeligt!

Og endelig: Når det er sådan, at 2001 bør ændres til 2002, skyldes det altså, at behandlingen af dette forslag har taget så lang tid, at der kom et valg imellem. Derfor har vi ikke kunnet nå at få det vedtaget, så det kunne få virkning fra regnskabsåret 2001. Det er sådan set det eneste, vi mener. Og hvad er formålet med at gennemføre et forslag, som skal forestille at kunne påvirke virksomhedernes dispositioner for fremtiden, for noget, som er overstået? Det vil jeg gerne bede skatteministeren om at forholde sig til en gang til.

Kl. 9.35

(Kort bemærkning).

Jens Peter Værnersen (S):

Det må da være en misforståelse fra skatteministerens side, når det siges her fra talerstolen, at nu skal vi ikke snakke mere om den sag. Det er jo faktisk sådan, at efter forretningsordenen er der forlænget taletid ved tredjebehandlingen, fordi man grundigt skal diskutere det lovforslag, der nu skal stemmes om, for når man har stemt, er sagen afgjort. Men her skal vi altså ikke snakke mere om sagen.

Jeg vil godt bede skatteministeren her fra Folketingets talerstol oplyse helt konkret og ikke komme med al den udenomssnak: Hvorfor kunne skatteministeren ikke imødekomme de ændringsforslag, der blev stillet af Socialdemokratiet? Hvad var baggrunden for det? Det bedes oplyst her og ikke bare al den udenomssnak, hvor man siger, at vi skal nok lige prøve at se på, og vi skal dit, og vi skal dat. Oplys konkret: Hvorfor kunne man ikke imødekomme disse forslag? Det må kunne lade sig gøre.

Lad mig så også sige, at det jo ikke er et spørgsmål om skibsværfter. Det er rederierne, det drejer sig om, og det troede jeg var gået op for skatteministeren, uanset at det modsatte blev sagt her for et øjeblik siden.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det, der er problemet ved behandlingen af hele denne sag, er, at de argumenter, som Socialdemokratiet og SF har fremført over for dem, regeringen kom med, har man slet ikke reageret på.

Skatteministeren har på intet tidspunkt villet forklare, hvorfor det ikke er et problem, at der f.eks. kan blive mere udflagning – det burde i øvrigt bekymre Dansk Folkeparti, som elsker det danske flag. Man er heller ikke gået ind i, at der er et problem i, at det godt kan være, at pengene ikke går til søfarten, men i virkeligheden går til sideforetagender inden for ejerfirmaerne, både rederier, skibsværfter osv., osv., og måske også til ejere af noget helt tredje.

Man har slet ikke villet diskutere de ting, og det er det, der er så irriterende ved den nuværende regering. Det er ikke det, at man mener noget, det er ikke det, at man fører klassepolitik, for det havde vi jo en mistanke om i forvejen. Men det er det, at man ikke vil diskutere.

Man vil ikke diskutere, og det kan der være to grunde til. En af grundene kan være, at man simpelt hen bare ikke vil. Man har indtaget et standpunkt på forhånd, og det ændrer man ikke, man er argumentresistent. Den anden kan være, at man ikke vil forstå noget. Jeg ved ikke, hvad der er det mest alvorlige, men jeg vil nok sige, at det ikke at ville eller at kunne forstå er ret alvorligt, for så er det slet ikke muligt at føre en forhandling.

Jeg synes altså, at skatteministeren skal gå ind i diskussionen om de helt konkrete ting. Det er ikke sket tidligere, men det må kunne ske i dag, og det er sidste chance – allersidste chance.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne sige til hr. Aage Frandsen, at hele denne sag drejer sig jo om at undgå udflagning. Hele denne sag drejer sig om at sikre en ordening for Danmark, som er på linje med den ordening, som gælder for en lang række andre lande. Der kommer flere og flere lande til, som gennemfører en tilsvarende ordening, og derfor har Danmark en stærk interesse i, hvis vi skal bevare vo-

res position, at sikre sig en sådan ordning på linje med de andre.

Vi skal styrke vores internationale konkurrenceevne, og vi skal sikre, at danske skibe fortsat kan være under dansk flag. Det er det, det hele drejer sig om, det er det, denne ordning går ud på, og det er det, som vil lykkes, hvis vi om et øjeblik trykker på de grønne knapper. Det er også derfor, at jeg benytter denne chance til at appellere til, at SF, som jo har stolte traditioner inden for netop dette erhverv, også trykker på de grønne knapper.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen det er jo efterhånden helt patetisk.

Når det nu er sådan, at vi er enige om, at det, det drejer sig om, er at hindre udflagning, kan skatteministeren så ikke bare antyde heroppefra, hvordan det så kan være, at skatteministeren indbygger bestemmelser i lovforslagets § 16, stk. 3, som gør, at det bliver billigere og billigere at udflage alt, og at der bliver en præmie for det? Hvorfor, hr. skatteminister?

Det eneste, vi har gjort, er, at vi har foreslået en mekanisme, som gør, at det ikke kan misbruges af svage sjæle. Hvordan kan det være, at det bliver gjort til, at det er regeringen, der vil hindre udflagning, når det er sådan, at det, det drejer sig om, er, at regeringen præmierer udflagning?

Kl. 9.40

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det, vi oplevede med det sidste svar fra skatteministeren, viser simpelt hen, hvad det er, vi står med. Der kommer nogle runde svar, der ikke siger noget som helst, intet!

Jeg spurgte helt konkret: Hvad er baggrunden for, at regeringen ikke kan gå ind for disse ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokratiet? Jeg bad om et svar, men skatteministeren talte ud i den blå luft. Man får mere og mere det indtryk, at enten *kan* skatteministeren ikke svare på det, og det er en ærlig sag, eller også *vil* skatteministeren ikke svare på det, og det er en kedelig sag.

Jeg synes, skatteministeren heroppefra burde forklare det stille og roligt. Skatteministeren har hele sit embedsmandsapparat til hjælp for at kunne fremlægge det, men selv det hjælper ikke skatteministeren. Jeg synes, det er dybt, dybt kedeligt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

SF er hundrede procent enig med skatteministeren om formålet, nemlig at vi skal sikre dansk skibsfart og også dens traditioner. Det er måske ikke så meget af hensyn til traditionerne, men jeg tror da, det vil glæde vores tidligere søfartsordfører, hr. Tommy Dinesen, at han indirekte er blevet omtalt i Folketinget her i dag og nu også bliver det direkte.

Men det, der er problemet, er, at der er ting i dette lovforslag, efter at det overhovedet ikke er blevet ændret undervejs, som bidrager til det modsatte. Hvis skatteministeren ikke mener, de bidrager til det modsatte, skal skatteministeren bare sige det og prøve at forklare os, at hr. Buksti altså er på et helt galt spor, for i virkeligheden er det problem, som hr. Buksti ser, ikke noget problem.

Jeg synes, det ville være interessant at få den belæring, for jeg vil gerne blive klogere; det er jo sådan set bl.a. derfor, jeg er blevet sat på Jorden. Hvis skatteministeren kan fortælle, at ændringsforslagene fra Socialdemokratiet og ændringsforslagene fra SF ødelægger hovedsigtet med lovforslaget, vil jeg da tage min stilling op til overvejelse, men så skal vi også have en forklaring.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Socialdemokratiet har haft ét eneste ønske med dette lovforslag, lige fra starten og lige fra førstebehandlingen, og det var at nå et resultat, vi kunne stemme for. Hvis man skulle være i tvivl, kan man læse det i det socialdemokratiske betænkningssbidrag. Man kan læse meget præcist, hvad vi mener, der skal til af justeringer, for at vi kan stemme for.

Skatteministeren siger, at han respekterer, at der kan være forskellige politiske opfattelser. Det gør jeg også, men problemet er, at vi ikke har kunnet få ét eneste svar på, hvorfor skatteministeren og regeringen ikke kan eller ikke vil imødekomme de forslag, Socialdemokratiet er kommet med.

Hvorfor vil skatteministeren gennemføre en lov, der rummer nogle mekanismer, der er de modsatte af dem, der er hele vores fælles hensigt, nemlig at sikre Danmark som rederination? Hvorfor har skatteministeren ikke villet give bare en antydning af begrundelse, på trods af at vi kun har haft ét eneste ønske. Skatteministeren har sagt nej til alt, har ikke ønsket at forhandle

og har ikke på nogen måde ønsket at imødekomme nogen andre end Dansk Folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 69 stemmer (V, KF, DF og RV) mod 41 (S, SF og EL); 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 9.45

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 93: Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. (Ændringer som følge af tonnageskatteloven).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (FremSAT 6/2 2002. Første behandling 21/2 2002. Betænkning 10/4 2002. Anden behandling 16/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Nu fik jeg jo sandelig chancen for at få ordet én gang til, og jeg vil bare konstatere, at vi løber imod tavshedens mur. Det er ikke tilfredsstillende med parlamentarisk debat, når man aldrig kan få et svar, og derfor skal jeg undlade at stille flere spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Vi er jo i den heldige situation i dag, at vi har statsministeren til stede, og derfor vil jeg da godt spørge statsministeren, om han er opmærksom på, at på skatteområdet er vi efterhånden derhenne, at uanset hvilken sag vi behandler, og uanset hvilke spørgsmål vi stiller, er det stort set

umuligt at få noget svar. Hvis det er sådan, at skatteministeren tager ordet og siger noget, handler det ikke om det, der bliver spurgt om, og jeg synes bare, det er vigtigt, at statsministeren er opmærksom på sagen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Statsministeren sidder selvfølgelig og er opmærksom på situationen, som er dybt alvorlig. Hvis det ikke er sådan, at statsministeren tager fat i det her, er der jo ikke andet at gøre for os end at klage til Folketingets formand. Det må jo blive næste skridt, hvis ikke man får løst problemet i Venstre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 69 stemmer (V, DF, KF og RV) mod 41 (S, SF og EL); 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Forsøgsordning med 150 pct. fradrag for forskningsudgifter).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (FremSAT 20/2 2002. Første behandling 28/2 2002. Betænkning 10/4 2002. Anden behandling 16/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Jeg skal sådan set bare samle op dér, hvor den forrige debat sluttede.